DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIII. ZATURDAG den 27sten SEPTEMBER 1845. No. 39.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende fungerende Weesmeester, zal op Donderdag, den 9den October e. k., namens het Collegie der Wees-Onbeheerde en desolate Boedelkamer alhier, in het beneden locaal van het Weeskamers gebouw, publiek doen opveilen:

DE PLANTAGIE ST. PIETER, gelegen in het 3de district der West divisie dezes eilands, met derzelver inventaris, alsmede:

EENIGE SLAVEN, allen aankomende Dew. A. MOTTA.

EEN STUK GRONDS met de ruïne van een ingestort *HUIS*, gelegen aan de Overzyde dezer haven, in de 4de Wyk, onder No. 227, aankomende de kinderen van MANUEL YPARAGUIRRE.

EENIG ZILVERWERK, LYFSKLEEDEREN, MEUBELEN, GEREEDSCHAPPEN, BOEKEN, enz. aankomende den abintestato boedel van wylen den Heer G. STRIDDELS.

EENIGE LYFSKLEEDEREN en *BOEKEN*, toebehoord hebbende aan wylen den Heer J. H. CRUGERE, en

EENIGE LYFSKLEEDEREN van zekeren ANTON MARCANO, alhier overleden in de maand April 1844.

Curaçao den 19 September 1845.

De fungerende Weesmeester voormeld,
H. KIKKERT.

Wy hebben, zegt een dagblad, met ettelyke regels gewag gemaakt van het door den ingenieur en-chef *Garella*, dien de Fransche regering naar Amerika gezonden had, om onderzoek te doen naar de middelen tot doorgraving der landengte van Panama, geleverde verslag. Ongetwyfeld zal hetzelve, met al de plans en bylagen, eerlang in druk verschynen.

Onmogelyk zou het zyn, in een kort bestek volledige kennis te doen verkrygen van eenen arbeid, die in zoo uitgebreide ontwikkelingen treedt omtrent het ontwerp tot graving van een 76,000 ellen lang kanaal, dwars door den geduchten bergketen, die geheel Amerika van het noorden naar het zuiden doorsnydt. De Heer *Garella* heeft echter inderdaad bevonden, dat de toppen dier bergen omstreeks Panama, in eene uitgestrektheid van 40000 ellen merkelyk lager worden, en zich nog slechts 120 tot 160 ellen boven de zee by laag water verheffen. Omtrent de middelen om het kanaal van water te voorzien, treedt hy in vele byzonderheden.

Aan het uiteinde van het kanaal, dat naar den kant van Europa gekeerd zou zyn, zou men zich van den loop der rivier Chagres bedienen, nadat dezelve in eene lengte van ettelyke duizend ellen beter geschikt tot de doorvaart zou gemaakt zyn. Aan dien kant zou men uitkomen in de naby Chagres gelegene baai van Limon, die zeer ruim is; evenwel zou aldaar een hoofd in zee moeten uitgebragt worden, om de schepen tegen zekere winden te beveiligen.— Aan den anderen Oceaan zou het onmogelyk zyn, den mond der doorgraving te Panama te doen uitkomen. De peilings-kaarten, welke men door de onlangs onder den scheeps-kapitein *Joseph de Rosamel* volbragte expeditie verkregen heeft, deden het ondoenlyke van zulk eene onderneming reeds vooruit zien; en hoe onaangenaam zulks ook ten opzigte van eene niet onberoemde stad mag wezen, zou men het zich wel moeten getroosten. De Heer *Garella* heeft 18,000 ellen westwaarts van Panama, te Vacca de Monte, eene niet zeer uitgestrekte maar veilige ankerplaats ontdekt, waarhenen men het zuidelyke uiteinde des Kanaals gemakkelyk zou kunnen brengen. De vaart tusschen de beide Oceanen zou, volgens dit plan, 76,000 ellen lang zyn, eenen afstand, dien een schip in 24, ja zelfs, byaldien men het wilde, in 15 uren zou kunnen afleggen. Van deze 76,000 ellen zouden het kanaal tusschen den Stillen Oceaan en den Rio-Chagres er 55,000 beslaan, het verbeterde bed der Chagres-rivier 9000 en tusschen die rivier en de Li- [illegible]

Bouwstoffen, als steenhouwers- en andere steensoorten, kalk, klei tot het maken van baksteenen, hout, zyn in het land overvloedig te vinden; desgelyks levensmiddelen en zelfs arbeiders. Wat de gezondheid des lands betreft, heeft men weinig te vreezen. De kosten zouden, die van de onderaardsche doorgraving, als ook van de havens aan de beide zeeën en over het algemeen alle uitgaven er onder begrepen, 150 millioen francs bedragen. Dit is na genoeg de som, welke de Heer *Michel Chevalier* in zyn werk over de landengte had opgegeven. In deze begrooting wordt de onderaardsche gang op 6700 fr. per el geschat, waaronder echter de bekleeding met gebakken steenen, zoo er zulk eene vereischt wierd, niet begrepen is. Men ziet dat dit nog al iets verschilt van vroegere bestekken, die de kosten op slechts 15 à 20 millioenen aansloegen. De gronden van begrooting, welke de Heer *Garella* aangenomen heeft, schynen geene zulke teleurstelling te doen vreezen, en opmerkelyk is het, dat desniettemin, onder heffing van eenen tol tegen 10 fr. per ton, het kanaal hoogstwaarschynlyk, na aftrek van alle kosten van onderhoud, nog een' interest van 5 pct. over de daarin te beleggen gelden zou opbrengen. Die berekening en derzelver uitkomst is niet het minst belangryke van hetgeen het opstel van den Heer *Garella* bevat.

Daarenboven zou men by de regering van Nieuw-Grenada veel hulpvaardigheid vinden. De tegenwoordige President dier republiek is de Generaal *Mosquera*, een kundig en helderdenkend man, die Europa en inzonderheid Parys heeft bewoond en van daar naar zyn vaderland niet alleen eene vurige begeerte heeft medegenomen, om er de weldaden der Europesche kunsten over te brengen, maar ook eene meer dan gewone schranderheid in het bezigen der geschiktste middelen, om er de beschaving wortel te doen vatten en uit te breiden.

Onlangs zyn eenige byzonderheden bekend gemaakt omtrent voorslagen van den kant der Engelschen, betrekkelyk de depôts van Negerslaven aan de kust van Afrika gedaan. Thans zegt men, dat die vraag tusschen de wederzydsche gemagtigden op de volgende wys beslist geworden is. De beide contracterende partyen verbinden zich, om met de onderscheidene souvereinen aan de Afrikaansche kust eenerhande verdrag, wat deszelfs doel ook zyn moge, te sluiten, zonder daarin het uitdrukkelyk beding te voegen, dat zy noch persoonlyk zich met den slavenhandel zullen mogen bezig houden, noch dien handel in hunne staten gedoogen, by gebreke waarvan hunne stapelplaatsen van negers door die gene der beide mogendheden, welke het verdrag met hen zal hebben aangegaan, zullen mogen vernield worden. Zoo wel het beginsel als het opstel dezer clausul is aan eene langdurige onderhandeling onderworpen geweest. Ten einde over de uitvoering van het nieuwe traktaat een wakend oog te houden, zal elk der beide gouvernementen twee commissarissen benoemen.

LEIPZIG. In een der laatste nummers van het te Agram, in Hongaarsch Croatie, uitkomend dagblad *de Maan*, leest men, onder de rubriek *Bucharest in Walachye*, de volgende aankondiging:

"Te koop by de heeren zonen en erfgenamen van wylen den Serdar *Nicolas Nika*, woonachtig te Bucharest, voorstad van St. Venire, twee honderd Heidensche (*Ziegeuner*) huisgezinnen, waarvan de mannelyke personen meerendeels landbouwers, smeden, goudsmeden, schoenmakers en muzykanten zyn. De eigenaren van die Heidenen zullen dezelve niet by minder dan vyf huisgezinnen tevens verkoopen; maar daarentegen zal de prys per hoofd een dukaat beneden den gewonen prys gesteld wezen, en geriefelykheden voor de betaling geleverd worden."

Deze aankondiging is geenszins, zoo als by een eerste inzien zou kunnen schynen, een grap; zy is in ernst gemeend, en wat meer is, zy strookt met de wet; want het burgerlyke wetboek, in 1818 door Vorst *Jaukaradecha* aan de vorstendommen Moldavie en Wallachye verleend, en hetwelk thans nog in die beide landen van kracht is, veroorlooft de slaverny in ronde en uitdrukkelyke bewoordingen.

Derhalve, terwyl de groote Christenmogendheden jaarlyks ontzettende sommen besteden, om oorlogschepen op alle zeeën te doen kruisen tot het te keer gaan van den handel in Neger slaven, wordt de handel in blanke slaven, onder derzelver oogen, in twee, in het hart van Europa zelf gelegen Christenlanden, vryelyk gedreven.

OPROEPING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 23 September 1845.

OP het eiland Bonaire aangedreven zynde eene boot, zoo worden namens den Heer Gezaghebber dezer kolonie opgeroepen de genen, die op dezelve eenig regt van eigendom sustineren, ten einde vóór of uiterlyk op Maandag, den 27 October eerstkomende, ter Koloniale Secretary daarvan aangifte te doen; zullende wanneer zich geen regthebbende binnen dien tyd opdoet, over genoemde boot worden beschikt, zoo als het Bestuur zal vermeenen te behooren.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 24 September 1845.

BY dispositie van den Heer Gezaghebber dezer kolonie, dd. 22 dezer No. 412, zyn, onder nadere goedkeuring, van en met den 1 October e. k. belast, als:

1°. de Heer *Jan Hendrik Brugman Schotborgh*, fungerende Kamerbewaarder en Bode by den Kolonialen Raad—met de functien van klerk van den 2e. rang —

2°. de Heer *Eduard Hendrik Christiaan Timmer*—met de functien van klerk van den 3e. rang—en

3°. de Heer *Jan Frederik Quast Pz.*—met de functien van Kamerbewaarder en Bode van den Kolonialen Raad.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 26 September 1845.

ALZOO de persoon van *CASPER PIETER MONSANTO*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor het hem in eigendom aankomend slavenkindje genaamd PEDRO, oud 2 jaren, zoon van HERMILIA. zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op het gemeld slavenkindje mogt sustineren, optereopen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 26 September 1845.

NAMENS den Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 4 October als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 29 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien ten bedrage van *Twaalf Duizend Gulden*, betaalbaar zes maanden nazigt, bestaande in stellen van *ƒ* 1000.—met bepaling dat het aanbod van agios in decimalen, met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben kunnen zich ter Administratie van Financien met besloten biljetten vervoegen op bovengezegden datum, uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 26 September 1845.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Inschryving

DAAR de op den 22 dezer plaats gehad hebbende Inschryving voor de Cochenille, van het eiland Bonaire afkomstig, niet aannemelyk voor het Bestuur is beschouwd geworden, zoo wordt, alvorens het gezegd artikel naar Noord America te verschepen, nogmaals ten verkoop aangeboden, als:

8 zakken Cochenille à 40 lb. ieder,
1 zak Sacatillo wegende 40 lb, en
1 vaatje Cochenille poeder wegende 35 lb.,

waarvan de biljetten van inschryving ter Administratie van Financien op Maandag, den 29 dezer, tot des voormiddags uiterlyk te elf ure, zullen worden aangenomen.

Curaçao den 26 September 1845.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

BEKENDMAKING.

NAMENS den Raad van Administratie van het Pensioen fonds voor de W. I. beambten wordt hierby bekend gemaakt, dat de gemelde Raad op de Hoofd Administratie van het fonds in 's Gravenhage trekken zal drie stellen Wissels, ieder van *ƒ* 500, en een stel van *ƒ* 700, betaalbaar op twee maanden, en dat dezelven toegekend zullen worden aan den gene, die daarvoor het hoogste aanbod, in tiendeelige getallen uitgedrukt, zal doen by biljetten van inschryving, welke op aanstaanden Maandag, den 29 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure, moeten ingezonden worden by den ondergeteekenden ter Griffie van de Regtbank der kolonie binnen het fort Amsterdam.

Curaçao den 26 September 1845.
De Boekhouder by den Raad voormeld,
A. BEAUJON.

VOORTVLUGTIG.

DE negerin MARIA LARGO, slavin aankomende Jan Hendrik Perret Gentil. Een ieder wordt by deze gewaarschouwd haar niet te herbergen, noch op eenige wyze, hoe ook genaamd, behulpzaam te zyn in hare voortvlugtigheid.

Curaçao den 24 September 1845.
De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

OVERLEDEN verleden Vrydag, den 19den dezer, de Heer MICHAEL GODFRIED HOIJER, in den ouderdom van 74 jaren.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Sept. 19, ven. gol. Lavinia, J. G. Dominguez, Coro.
—— 20, ned. gol. Kleine Betsy, G. Evertsz, Maracaibo.
—— 22, ned. gol. Dorothea, S. Quant, Aruba.
—— 23, ven. gol. Carolina, .. Dantant, La Guayra.
—— — ven. gol. Genl. Borras, B. Diedenhoven, Maracaibo.
—— — ven. brik Domingo Antonio, J. H. Hart, Po. Cavello.
—— — ven. gol. Santa Rita, Frco. Valerri, La Guayra.
—— 24, eng. bark Phebe, B. R. W. Horton, Grenada.
—— — ven. gol. Amable Dorothea, J. Sterling, Po. Cavello.
—— 25, ned. gol. Aruba, H. N. Pietersz, Aruba.
—— — ned. boot Bonafastia, B. D. Kock, Bonaire.
—— 26, ned. gol. Maria, L. Marconje, La Guayra.

UITGEKLAARD.

Sept. 19, ven. gol. Dos Hermanos, M. Romero.
—— — ven. gol. Victoria, A. Garces.
—— — ven. gol. Traidor Piñeres, E. Ramires.
—— — ven. gol. Grand Maria, G. Lopez.
—— 20, ven. gol. Emalia, J. Leon.
—— — sp. gol. Liberal, F. Siragusa.
—— 22, amk. brik Curaçao, J. S. Higgens.
—— — ven. gol. Lavinia, J. G. Dominguez.
—— 23, ned. gol. Anna, B. Costa.
—— — ned. gol. Dorothea, S. Quant.
—— — ned. gol. Eensgezindheid, F. van Gricken.
—— 26, amk. brik Allen, J. L. Manson.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

OCTOBER 1845.

N. M. Woensdag den 1 te 6 u. 23 m. 's morgens.
E. K. Woensdag den 8 te 6 u. 56 m. 's morgens.
V. M. Woensdag den 15 te 5 u. 21 m. 's morgens.
L. K. Donderdag den 23 te 3 u. 39 m. 's morgens.
N. M. Donderdag den 30 te 7 u. 6 m. 's avonds.

Er zyn alhier Couranten van Caracas ontvangen tot de dagteekening van den 20 dezer, welke europesche berigten tot den 16 Augustus bevatten. Het volgende is de zakelyke inhoud dezer berigten:

Op den 9 Augustus werden de zittingen van het Parlement door de koningin, met eene aanspraak, in persoon gesloten. Deze aanspraak behelst niets byzonders. Er wordt in dezelve aan de kamer kennis gegeven der goede verstandhouding met de andere mogendheden en der sluiting van het traktaat met Frankryk ter betere wering van den slavenhandel. De zittingen van het Parlement zouden op den 2 October aanstaande wederom geopend worden.

De party der Protestanten in Ierland, namelyk de Orangisten, hadden talryke byeenkomsten gehouden met oogmerk om maatregelen te beramen, en door alle wettige middelen tegenstand te bieden, eerstelyk aan de afscheiding van Groot Brittanje en dan aan de staatkunde van het kabinet, betreffende de godsdienstige kwestie. Eenige dezer vergaderingen werden door publieke ambtenaren gepresideerd, en deze om die reden door den Lord Lieutenant van hunne posten afgezet; hetgeen groote ontevredenheid aan die party heeft veroorzaakt, met dat gevolg, dat zy de afzetting van den Lord Lieutenant aan de kroon verzocht heeft.

De Heer O'Connell en de Separatisten hadden zekeren Heer Steele, de *Chief pacipicator* van zyne party, naar de vergadering van Enniskillen gezonden met het doel om de Orangisten uittenoodigen tot het ineensmelten van beide partyen, ten einde vereenigd te kunnen werkzaam zyn aan de afscheiding.

De Heer Steele is werkelyk naar gemelde stad gegaan, maar zyne komst aldaar wekte dermate de verontwaardiging der Orangisten op, dat hunne opperhoofden het geraden vonden eene commissie aan den Heer Steele te zenden, ten einde hem het gevaar, waarin hy verkeerde, zoo hy terstond de stad niet verliet, te doen kennen. De commissie volbragt derzelver last, doch de Heer Steele weigerde uit de stad te gaan, zeggende: dat zyne zending van een vredelievenden aard was; dat hy niet zoo onvoorzigtig zou zyn om zich te begeven in eene byeenkomst van hen, die zich zyne staatkundige tegenstaanders noemden; en dat wanneer men hem volstrekt niet hooren wilde, hy alsdan uit de stad zou gaan, echter niet voor het hem gelegen kwam.

Deze moedige handelwyze van den Heer Steele en de invloed van de opperhoofden der party van de Orangisten kwamen ongetwyfeld een droevig ongeval voor.

Het ongunstige weder verwekte groote bekommering wegens den oogst van het graan in Engeland. Zware regens en aanhoudend onstuimig weder hadden reeds op vele plaatsen onherstelbare schade aan het koorn veroorzaakt, en wanneer het weder niet spoedig veranderde, er als dan vreeze bestond voor eene zoodanige groote schade, welke zeer noodlottig zal zyn voor de welvaart van het land.

De Koningin Victoria is op den 10 Augustus van Londen naar Antwerpen vertrokken, op hare reis naar Duitschland.

Het arsenaal van Toulon is door eenen brand vernield geworden, waarby eene schade van 25 millioenen francs is geleden.

EUGENE SUE had het uurwerk, hetwelk hem beloofd was door de inwoners van het Dal van St. Imier, ontvangen. In zyn antwoord op dit geschenk belooft hy voort te houden met zyne geschriften tegen de Jezuiten, die hy beschouwde als de gevaarlykste vyanden der maatschappy.

De groote Landdag in Zwitserland was vergaderd, en er werd met hevigheid over de zaak der Jezuiten beraadslaagd. Vele Cantons hadden besloten te stemmen tegen hun aanwezen in het land, inzonderheid na dat Frankryk de ontbinding hunner gestichten in dat ryk bevolen had.

De Ottomanische Porte had, op aandringen der gezanten van Engeland en Frankryk, besloten om een einde te maken aan de bloedige geschillen tusschen de Druzen en de Maronieten. Er is een plan gevormd om het land te verdeelen en de twee stammen geheel van elkander te scheiden, en aan ieder een gedeelte van het land ter woon te geven, met de vereischte billyke schadeloosstelling voor de verandering van woonplaatsen.

In de *Liberal* van den 20 September vinden wy berigten uit de Vereenigde Staten van Amerika tot den 28 Augustus.— Uit deze berigten zien wy, dat het gouvernement van Mexico, zoodra er de tyding ontvangen was der aankomst van amerikaansche troepen in Texas, aan de beraadslagingen van het Congres twee ontwerpen van wet onderworpen heeft, namelyk eene oorlogs verklaring tegen de Vereenigde Staten en eene geldleening van 15 millioen dollars. Op de oorlogs verklaring was nog geen besluit gekomen, maar de geldleening is toegestaan.

Intusschen heeft Generaal Arista post gevat op de Rio Grande, met eene krygsmagt van 3000 man troepen. De Generaal Paredes is opgetrokken met 4 à 5000 man naar Monterei. De Generaal Gaona volgde hen op met 3000 man, en de Generaal Bustamante was naar Nieuw Mexico vertrokken.

De amerikaansche Generaal Taylor was geland in de nabyheid van Corpus Cristi, omtrent 150 mylen van Matamores, met duizend man troepen.

Het gouvernement der Vereenigde Staten had last gegeven om van West-Point, naby Nieuw York, 50 artilleristen naar Nieuw Orleans te zenden, ten einde de kompagnien artilleristen, welke naar Texas bestemd zyn, aantevullen.

De Generaal Scott was te Washington geroepen om zich te belasten met het opperbevel der amerikaansche troepen. Deze krygsmagt bestaat thans uit 4000 man infanterie, welke onverwyld naar Texas moet optrekken.

De Generaal Gaines had aan de Staten van Missisipi, Tennessee, Kentucky en Arkansas gevraagd voor het geheele getal vrywilligers, die genegen zyn zich te engageren voor deze expeditie, en aan den Staat van Louisiana had hy vier regementen aangevraagd.

De Couranten van Nieuw Orleans verzekeren, dat aldaar menschen in overvloed waren, die genegen zyn dienst te nemen om naar Texas optetrekken; want de gansche jongelingschap van die stad wenscht dienst te nemen; en dat Generaal Gaines 20,000 man [illegible] maar verkiest.

De officiele Courant van Washington, de *Union*, beweert, dat Generaal Gaines niet gemagtigd was troepen te ligten.

De smaldeelen van de Vereenigde Staten in de Golf van Mexico en de Stille Zuid Zeo hadden zware versterkingen ontvangen.

Niettegenstaande al deze voorbereidselen waren velen in de Vereenigde Staten van gevoelen, dat er geen oorlog met Mexico zal gevoerd worden; dat echter in geval van eenen oorlog Mexico niet alleen Texas, maar ook Californien en al de provintien van het noorden zal verliezen.

Aangaande de Jezuiten in Frankryk vinden wy in de *Boston Atlas* van den 22 Augustus ll. het volgende berigt uit Parys van den 2 Augustus:

"De Jezuiten verlaten Frankryk in groote getallen. Hun is de toestemming gegeven om daar te blyven als priesters onder het gezag der bisschoppen; doch hunne wetten staan hun niet toe eenig wereldlyk of kerkelyk ambt te bekleeden, zonder ondergeschiktheid aan hunne orde. Indien zy dus in dit geval wereldlyke geestelyken wierden, dan zouden zy de wetten hunner orde overtreden en buiten dezelve gesloten worden. Hun blyft derhalve niets over dan om Frankryk te verlaten. Hun vertrek wordt gevoeld in de akademien door de vacaturen zoo veler leerstoelen; daar zy veelal op deze hooge scholen het hoogleeraarsambt bekleed hebben. Intusschen hebben zy by zedelyk goed gedrag, vlyt en bekwaamheden, verderfelyke leerstellingen verspreid."

De Jezuiten hadden in Frankryk in twee zoogenaamde provintien, die van Lyon en die van Frankryk, volgens de uitdrukking van den Heer Thiers, in de zitting der kamer van afgevaardigden, 27 huizen en veel meer kloostergeestelyken, dan men wel erkennen wilde.

De Heer Thiers herinnerde toen aan de kamer, dat de societeit der Jezuiten onder de restauratie in Frankryk weder binnengeslopen was; dat hun aanwezen langen tyd verborgen gehouden, zelfs ontkend was geworden. Eindelyk echter was de waarheid doorgebroken, waren hunne huizen bekend geraakt. Sedert hadden zy zich gedurig meer en meer uitgebreid; doch in de laatste jaren vooral was hun getal aanmerkelyk toegenomen. In plaats van verborgen en ontveinsd, was hun daarzyn thans openbaar en erkend. Op grond dezer daadzaken vorderde de Heer Thiers de toepassing der wetten tegen de Jezuiten in Frankryk, niet persoonlyk en hoofd voor hoofd, want op die wys stond ook hun het verblyf in het koningryk vry, maar tegen de in gemeenschap, in congregatie aldaar levende Jezuiten.

In het *Handelsblad* tot den 29 July ll. vindt men onderscheidene berigten over de Rabynen vergadering te Breslau in Duitschland, welke eene strekking hebben om eenige hervormingen in de Israëlitische eeredienst daartestellen.

De Joden waren van gevoelen, dat de Messias eenmaal zou verschynen en hen alsdan naar Canaän of Palestina zou terug brengen; daarna zou de tempel van Jeruzalem herbouwd worden; en de offerdienst, namelyk het verbranden van dieren op het altaar, zou weer hersteld worden.

Gemelde Rabynen vergadering is van gevoelen, dat zulk een begrip in tegenstryd is met den tegenwoordigen toestand der Joden. Deze hebben zich over den ganschen aardbol verspreid, en hun getal is tot vele millioenen aangegroeid. De enge grenzen van Canaän kunnen zulk eene volksmenigte niet bevatten, al wierden ook de tegenwoordige bewoners uit hetzelve verdreven. Daarenboven hebben vele Joden aanzienlyke bezittingen in de plaatsen, waar zy thans wonen, en die zy niet gaarne zouden willen verlaten. Zy zyn overigens een handeldryvend volk geworden, en in Canaän waren zy byna geheel aan den landbouw overgegeven en hadden weinig handel. Indien daarom de offerdienst in den Jeruzalemschen tempel hersteld wierde, dan zouden de Joden uit Amerika daar geen nut van kunnen trekken; want slechts in dien tempel mogt er ge[illegible] dat deze Rabynen vergadering besloten heeft uit de gebeden weg te laten dezulken, waarin verzocht wordt de herstelling van de offerdienst; en zy beschouwen den te verwachtenen Messias niet als de staatkundige Verlosser van zyne natie, maar als eenen zedelyken Verlosser.

De Joden deelen in dit geval in het lot der andere volken, die hun land verlaten, wanneer hun geboortegrond hun niet meer voeden kan. De twintig millioenen Europeërs en Afrikanen, die de Vereenigde S. van Amerika thans bewonen, kunnen niet meer verlangen terug te gaan naar het land hunner voorvaderen.

De Joden hun tegenwoordig verblyf als hun vaderland beschouwende, verbroederen zich met hunne landgenoten, en zy staan tot de Christenen, als de Roomschen en Protestanten tot elkander staan, namentlyk: als een godsdienstig genootschap, hetwelk van anderen verschilt.

Het standbeeld te paard van den Hertog van Orleans is in de July feestdagen geplaatst geworden op het plein van de Louvre. Op het voetstuk ziet men twee basreliefs; de eene voorstellende den doortogt des hertogs door de yzeren poorten in Algerie, en de andere zynen intogt in het kasteel van Antwerpen door de bres.

De Engelsche Courantiers merken hierby op: dat de Franschen evenwel door die bergpas, de yzeren poorten genaamd, zouden getrokken zyn, al ware deze hertog er niet by geweest; en dat de hertog het niet zoude gewaagd hebben door de bres van het kasteel van Antwerpen te ryden, zoo dit kasteel nog niet gekapituleerd had.

Toen gemeld standbeeld ontbloot werd, viel er, als het ware, een bloemenregen over hetzelve. Dit beschouwde het volk als een dankoffer der nagedachtenis des hertogs toegebragt; doch de legitimisten beweerden naderhand, dat velen dezer bloemen door de policie waren aangebragt, die het volk had omgekocht om ze op het standbeeld des hertogs te werpen, ten einde de natie te overtuigen, dat de tegenwoordige dinastie zich de volksliefde heeft verworven.

Volgens berigten uit Silezië, bedraagt het aantal der Duitsch-Katholyken in die provincie ongeveer 10,000, de helft waarvan te Breslau gevonden wordt. Te Schneidemühl zyn twee kweekelingen uit het priester-seminarium te Pelplin door den priester *Czerski* tot het predikambt en de altaardienst gewyd, nadat zy tot de nieuwe gemeente waren overgegaan, hetwelk onlangs ook de kapellaan *Braanir*, uit Habelschwerdt, gedaan heeft.

Volgens de berigten van het Nederlandsch consulaat te Havanah heeft de orkaan van den 4den en 5den October 1844, aldaar zoo veel schade toegebragt, vooral aan de suiker-fabryken, dat daardoor eene vermindering van 500,000 kisten op den oogst van 1845 zal ontstaan. Men rekende meerdere jaren noodig te hebben om zich van de geledene schade te herstellen en de producten tot het gewone cyfer terug te brengen.

In de te Berlyn uitkomende *Vossische Courant* las men dezer dagen: Sedert dat de Duitsche landverhuizers de Vereenigde Noord-Amerikaansche Staten tot een nieuw Vaderland verkozen hebben, heeft Amerika byna geene Duitsche fabrykaten meer noodig; want, dank zy onze landgenooten, zoo worden die fabrykaten tegenwoordig in Amerika nog beter gemaakt dan by ons, hetgene ook geen wonder is, want de Duitsche landverhuizers zyn meerendeels zeer bekwame en zeer vlytige werklieden. De uitvoer uit Duitschland naar Amerika is dan ook, sedert het tot stand gekomen zyn van het Tolverbond, voor niet minder dan 40 millioen daalders afgenomen, en Noord-Amerika telt reeds over de 4 millioen zich aldaar gevestigd hebbende Duitschers.

De *Mainzer Ztg.* meldt uit Oppenheim van 19 Mei. Een merkwaardig natuurverschynsel is in de nabygelegen mark van Dienheim waargenomen. In den afgeloopen nacht namelyk, liet de aarde in de hoogergelegene wynbergen los en rolde naar het aan den voet des bergs gelegen vlek Dienheim. De weg, alsmede de aan denzelven grenzende muren, werden op eene breedte van 15 tot 20 voet van hare oude plaatsen gerukt. Er ontstonden verzakkingen van 20 tot 30 voet diepte, in welke muren en wynstokken nederstortten.— Alle wyngaarden in een district van ongeveer 50 morgen werden verplaatst en de wynbergen, die anders vlak waren, kregen eene golvende oppervlakte, daar zich op dezelve heuvelen en dalen van 10 tot 20 voet diepte vormden; bovendien bespeurt men in alle velden scheuren en spleten, en heden, des avonds, heeft de beweging nog niet opgehouden. Het schynt, dat onderaardsch water oorzaak van deze gebeurtenis is, die reeds in het jaar 1776 op eene soortgelyke wyze heeft plaats gehad. Al de wynbergen van dit district zyn meer of min verwoest.

Uit londensche berigten van den 1 Augustus.

De achtenswaardige Graaf Grey is in den ouderdom van 81 jaren overleden.— Hy was naauwelyks 22 jaren oud of werd door het Graafschap Northumberland tot lid van het Lager Huis gekozen. In het jaar 1787 hield hy zyne eerste redevoering in het Parlement, welke de kamer met verwondering vervulde, ofschoon zy toen verscheidene zeer uitstekende redenaars in haren boezem had, zoo als Fox, Pitt, Burke en Sheridan.

In het jaar 1792 werd het genootschap "de vrienden van het volk," opgerigt.— Dit genootschap had ten doel om het Parlement te hervormen en telde den Heer Grey onder deszelfs stichters. In het volgende jaar werd de hervorming van het Parlement voor de eerste maal aan de beraadslagingen van de wetgevende magt onderworpen, welken maatregel de Heer Grey met al de kracht van zyn karakter en de hevigheid zyner welsprekendheid ondersteunde. In 1834 keerde hy terug tot het afzonderlyk leven, en sedert dien tyd heeft hy geen deel meer genomen in de staatkundige aangelegenheden van zyn land.

Ter gelegenheid, dat de koloniën van Algerie onlangs zoo bitter door de sprinkhanen geteisterd werden, gaf de *Courrier de la Gironde* de volgende byzonderheden omtrent deze plaag.

De ontzettende zwermen sprinkhanen (locusten), die op het grondgebied van Algerie en op sommige eilanden van den Griekschen Archipel nedervallen, zyn, volgens het meest aangenomen gevoelen, uit Arabie en Midden-Afrika herkomstig.— Het eindeloos aantal van die verslindende insecten, aan welker verwoesting Syrië, Egypte, Afrika en geheel Midden-Azië zich blootgesteld zien, is ongeloofelyk voor ieder, die niet in het geval geweest is, het zonderlinge verschynsel te zien.

Hunne talloozе zwermen zyn gelyk aan zich opvolgende wolken, hebben meestal eene lengte van een paar duizend ellen op de breedte van ongeveer vyf honderd, verduisteren den gezigtseinder en onderscheppen het licht der zon. Als het slechts eenigzins sterk waait gonzen de zwermen met heftigheid, volgen de rigting van den wind en schynen zy dikke krygsdrommen, in gedrongen kolommen voortrukkende.

Overal waar zy nedervallen, is de grond er op eene uitgestrektheid van tien duizenden van ellen en ter dikte van 15 tot 20 duimen mede overdekt. Het geruisch, hetwelk zy maken by het afknabbelen van de bladen der boomen en van het gras, wordt tot op eenen grooten afstand gehoord en heeft veel overeenkomst met het geruisch van een leger, hetwelk heimelyk fourageert, of met het ruischen van den hagel; en men heeft opgemerkt, dat zy, terwyl zy de voortbrengselen der aarde verslinden, steeds eene selfde rigting blyven houden, met al die orde, in welke het best geoefend leger sulks op zynen togt zou kunnen doen.

De Tartaren, welker aard genoegzaam bekend is, zyn niet half zoo verwoestend als deze kleine diertjes: waar zy over heen zyn gegaan, zou men zeggen, dat alles door het vuur verbrand was, en zelfs is het vuur nog minder snel vernielend.— Overal waar de duizend en duizendtallen van die insecten zich verspreiden, verdwynt alle groen van de aarde, als of dezelve omgewoeld ware geworden: boomen, planten, van bladeren en schil beroofd, leveren in een oogwenk het aanzien van eenen barren winter, die eensklaps het meestbelovend voorjaar heeft vervangen.

Even als de byen, hebben ook zy hunne regering, en als hun koning of het hoofd van eenen zwerm de vlugt aanneemt, volgen al de anderen in massa, sonder eenen enkelen achter te laten om het tafereel der door hen aangerigte verwoesting te beschouwen.

Wanneer die wolken van locusten zich in de lucht verheffen, om over iets heen, of eene dorre woeste streek door te vliegen, zoo kan men in de volle kracht van het woord zeggen, dat de zon er voor dat oogenblik door bedekt is.

Zoodra zy aan den kant van Perzie verschynen, jagen de tuiniers en landlieden hen met het meest mogelyke gedruisch na, om hen te verschrikken en te beletten, over hunne velden neder te vallen. Op sommige plaatsen graaft men putten en sloten, die men vol water laat loopen en steekt men vuren aan om hen te verdelgen, maar dan dringen zy in digte hoopen byeen en dempen de opgravingen en blusschen de vuren met hunne lighamen.

Daar, waar hunne zwermen zeer talryk zyn, gaan zy over alles heen, wat zy op hunnen togt ontmoeten, dringen zy door tot in de binnenste schuilhoeken der huizen, hechten zy zich aan de kleederen der bewoners en dryven zy het zoo ver, van aan deze hun voedsel te betwisten.

By het verlaten van eene landstreek laten zy hunne stinkende uitwerpselen na, die de lucht weldra verpesten, en ook eijeren by duizenden, waaruit veeltyds een volgend jaar nieuwe en nog talryker zwermen ontstaan. Niets is in staat om een land van deze plaag te verlossen, dan de wind, die hen naar zee dryft, waarin zy weldra omkomen; maar nu jaagt de golfslag hunne lyken op het strand, waar zy liggen te rotten en eene verpesting verspreiden, die niet zelden van de verschrikkelykste gevolgen is.

Deze roofgierige sprinkhanen zyn veel grooter dan die, welke de zuidelyke streken van Europa van tyd tot tyd bezoeken. Zy zyn vyf of zes duim lang en eenen vinger dik. Hun kop gelykt op dien van een paard, en hun groote mond heeft van boven en van onderen vier snytanden, die zich schaarsgewyze kruisen en hen al, waar zy smaak in vinden, met de grootste gemakkelykheid doen afsnyden en fyn malen.

In deze oogenblikken, dat er in gansch Europa eene algemeene klagt wordt aangeheven over het verregaand schrale weder en het gemis van nagenoeg alle zon, heeft het *Journal des Débats* vermeend, zyne verkleumde Europeanen niet beter te kunnen troosten, dan door hen indachtig te maken, hoeveel akeliger hun lot zou zyn, indien zy in plaatse van over eene te flaauwe, over eene sterke, alles verzengende zon, zoo als die in Senegal te klagen hadden; het is een waar pleidooi tegen de Senegaalsche zon, hetwelk het *Journal* aanheft; zie hier eenige zinsnede er van:

"In die verzengde landstreken bestaat er eene zaak, die de Europeaan in zyne Noorder landstreken had geleerd te beminnen en te eerbiedigen, en van welke hy daar eenen onoverkomelyken afkeer bekomt; die zaak is de Zon. O Dichters, die in uwe verzen al uwe loftuitingen aan de zon der keerkringen wydt, ten koste van de zon van Europa, die gy met de benaming van bleeke-, van opera-zon durft bestempelen; dat het lot u doeme om slechts een enkel uur door te brengen, blootgesteld aan de stralen van de middag zon van Senegal, en de geestdrift zal u in den vorm van eenen zweetregen ten voorhoofd uitbreken. Dan eerst zult gy begrypen, hoe veel ware poëzy er gelegen is in eene graauw geappelde bewolking en in eene zon, die blanke latuw en blanke vrouwen gedoogt.

"In Senegal is de zon, als het ware, de algemeene vyandin; de geneeskunde stelt haar buiten de wet, als het *principium et fons* (*het beginsel en de bron*) van alle mogelyke ziekten. Zoodra zy begint te schynen, vlugt de blanke binnen in zyn huis, om er niet weder voor zonnenondergang uit te komen, en moet hy al eens allernoodwendigst uit, zoo beschut hy zyne oogen met groene brilglazen tegen de zon, en beschermt hy zynen rug tegen hare brandende stralen, door het gevaarte van eenen onmetelyken parasol.

"Men moet eenigen tyd in den gloeijenden oven van Senegal hebben doorgebragt, om op den thermometer de kracht van de woorden: *Hette van Senegal*, genoegzaam te begrypen. Wanneer de Eropeaan er, door de hette afgemat, op een rustbed ligt nedergevallen, onmagtig zich te bewegen en zelfs buiten staat eenigen verkwikkenden slaap te genieten, dan zweeft het verlaten vaderland hem in vreemde verschyningen voor den geest, zyne verbeelding toont hem zyne vrienden, die het geluk mogen smaken, yskegels aan hunne glazen te zien hangen, die het genoegen kunnen hebben om, by verkoudheid, met gewatteerde jassen uit te gaan, en dat er zelfs zyn, aan wie, o toppunt van geluk, de neus en de toppen van de vingers van koude verstyven. Een warmen jas noodig te hebben en daarin te sterven, heeft my in Senegal wel eens de hoogst verfynde wellust toegeschenen."

Na deze beschryving van de liefelykheid der Senegaalsche zon, verdiept het *Journal* zich wyders in de aangenaamheden van de musquiten en verdere insecten, de onvermydelyke gevolgen der, tot verschroeijens toe, koesterende warmte.

In de menagerie van het park te Neuilly zyn thans zes zeer fraaije kameelen, welke de Hertog van *Montpensier* en de Maarschalk *Bugeaud* naar Frankryk gezonden hebben. De wyfjes leveren melk, die inzonderheid door 'sKonings zuster, Madame *Adelaide*, gebruikt wordt. De drie mannetjes werken in eene machine, welke een pomp aan den gang brengt. Er is, zoo men zegt, ook een jonge leeuw, die zoo tam is, dat de Koning hem in zyne slaapkamer en in zyn schryfkabinet aanhoudend by zich heeft. Hy verzelt ook de koninklyke familie by hare wandelingen in het park.

De delettanti van Halifax, in het graafschap York, zyn door eenen troep reizende zangers en zangeressen op eene onbeschaamde, maar tevens kluchtige wyze opgeligt geworden. Deze troep had een groot Concert aangekondigd; het programma vermeldde, onder meerdere uit te voeren stukken voornamelyk een drietal, getiteld: *Zy zyn verdwenen; men bedriegt ze: Algemeene fuge* (vlugt). Het oogenblik nu gekomen zynde, was er een talryk publiek byeen; maar, hoe lang men ook mogt wachten, het tooneel scherm ging niet op. Eindelyk sprongen eenige ongeduldigen over het orchest, hetwelk mede onbezet bleef op het tooneel, en vond men by onderzoek, dat de Directeur met zyn geheelen troep, en wat erger was, met de kas gevlugt en reeds lang per spoortrein voort was. Nu eerst begreep men te regt de aankondiging: *Zy zyn verdwenen; men bedriegt ze; Algemeene fuge.*

BEKENDMAKING.

IN voldoening aan het besluit van de Regtbank dezer kolonie, dd. 12 Augustus dezes jaars, wordt hierby bekend gemaakt: dat de Heer *C. L. VAN UYTRECHT* en echtgenoot Mevrouw *MARIA CATHARINA SEBELLA VAN UYTRECHT*, geboren *GRAVENHORST*, by onderlinge overeenkomst, van tafel, bed, bywoning en goederen gescheiden zyn, onder de voorwaarden, vervat in de notariele acte van den 28 July d. j. in den inhoud waarvan zy op hun verzoek by bovengemeld besluit gecondemneerd zyn.

De Griffier by de Regtbank,
A. BEAUJON.

Curaçao den 12 September 1845.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.